

بررسی رشته‌های اعزامی به اینچئون و شانس‌های کسب مدال

یک کاروان امید و آرزو

گزارش یک شبوناوروزی دنیا جیدری

مقام چهارمی گوانگژو سطح توقع جامعه را از ورزش کشور بالا برده، آنقدر بالا که حالا همه انتظار دارند ورزش کشور در اینچئون حداقل همان رتبه را تکرار کند. البته آنها که کاربلد هستند خوب می‌دانند با توجه به بضاعت‌های موجود حتی تکرار عنوان چهارمی چقدر سخت است؛ به خصوص اینکه اگر متوجه باشیم این کاروان نسبت به دوره قبل با تعداد کمتر در رقابت‌ها حاضر می‌شود و برخی از شانس‌های کسب مدال طلا نیز غایب هستند. با این اوصاف باید به انتظار نشست و دید سر نوشت چه می‌شود. آنچه در پی می‌آید بررسی اجمالی امیدهای کسب مدال در ۲۲ رشته‌ای است که به‌نام‌یندگی از ورزش کشور در اینچئون حاضر می‌شوند.

تکواندو
بدون شک یکی از مدال‌آورترین رشته‌های ورزش ایران در تورنمنت‌های بین‌المللی همین رشته تکواندو بوده است. اگرچه در چند سال اخیر بارها شاهد تغییرات گسترده در راس کادرفنی بوده‌ایم اما این مسئله هم خدش‌های در مدال آوری تکواندو کاران ایجاد نکرده است. در جمع ۱۲ نفره تکواندو کشورمان تمامی ملی‌پوشان مرد ایران جزو شانس‌های کسب مدال محسوب می‌شوند. این در حالی است که در تیم دختران نیز انگیزه زیادی برای کسب مدال وجود دارد. به ویژه کیمیا علیزاده ۱۶ ساله که اولین مدال طلای بانوان ایران در المپیک را در المپیک ناتجینگ به گردن آویخت.

بسکتبال
قهرمان آسیا این بار نیز برای ایستادن بر سکوی قهرمانی به میدان می‌رود. تیم ملی بسکتبال همین چند هفته پیش در مصاف با حرفان قدرتمند چپانی خوب ظاهر شد. تا آنجا که انتظار می‌رود در بازی‌های آسیایی یک بار دیگر قدرت پلامناز خود را در قاره کهن به رخ رقبا بکشد. قهرمان سه دوره جام ملت‌ها چهار سال پیش در نیمه نهایی نتیجه را به چین واگذار و در نهایت هم به مدال برنز پسند کرد. اما این بار شرایط فرق کرده. بسبب رویت کاملاً با تجربه و اختیار دارد و چهار بازیکن جوان هم به ترکیب اضافه شده‌اند. کسب مدال طلا کمترین انتظار از سرواقبات کشورمان است.

والیبال
درخشش تیم ملی والیبال در لیگ جهانی و قهرمانی جهان با کسب اولین مدال طلا تکمیل می‌شود. بهترین نتایج این تیم در همین چند سال گذشته با هدایت لاسکو و کوچ به ارمان آمده. از طرفی در تیم اعزامی به اینچئون اسامی بهترین والیبالیست‌های دنیا به چشم می‌خورد. این در حالی است که والیبال ایران تاکنون تجربه ایستادن بر سکوی نخست بازی‌های آسیایی را تجربه نکرده و مسابقات اینچئون بهترین فرصت برای شکستن طلسم قهرمانی است.

کاراته
تیم ملی کاراته با ترکیبی هشت نفره در هفدهمین دوره المپیک آسیایی شرکت می‌کند. در بخش

مردان اسامی چون گنج‌زاده، حسنی‌پور، مهدی‌زاده و سمندر به چشم می‌خورد که همگی از مدال‌آوران این رشته رزمی هستند. کاراته‌کاران کشورمان در گوانگژو دو مدال طلای با ارزش به گردن آویختند و نقش مهمی در عنوان چهارمی کاروان ایران ایفا کردند. با این وجود اثری از نام جاسم ویشگاهی و ذبیح‌الله پورشیب، طلایی‌های دوره گذشته به چشم نمی‌خورد. در بخش بانوان نیز پیگاه زنگنه که در گوانگژو با بدشانسی دچار مصدومیت شد، فاطمه چالاک و حمیده عباسعلی از جمله شانس‌های مدال ما محسوب می‌شوند.

ووشو
ووشوکاران ایران جزو شاگرد زرنگ‌های ورزش کشور به حساب می‌آیند. در پنج دوره گذشته ووشو همیشه مدال آور بوده. کسب سه طلا و سه برنز در سال ۲۰۱۰ مؤید این موضوع است. از بین ۱۰ ووشوکار حاضر

در بازی‌ها سیفی، پیغمبری، عربی، الهه و شهربانو منصوریان شانس بیشتری برای رفتن روی سکو و گرفتن خوشرنگ‌ترین مدال‌ها دارند.

هندبال
مدال‌آوری این رشته توبی از هشت سال پیش آغاز شد. در دوحه برنز گرفتند و در گوانگژو هم نایب قهرمان شدند. حواشی نه چندان خوب اخیر باعث شده در تیم اعزامی هیچ کدام از ملی‌پوشان با تجربه حضور نداشته باشند. برونو ماچک در حالی تیمش را به اینچئون می‌برد که انتقادهای زیادی علیه او مطرح شده. به همین خاطر به نظر می‌رسد تکرار نایب قهرمانی گذشته در شرایط کنونی بسیار دشوار باشد.

جودو
سال‌هاست که خبری از درخشش جودوکاران ایران نیست و در بیشتر تورنمنت‌ها حذفی زودهنگام را تجربه می‌کنند. در شرایطی که مسئولان فدراسیون امیدوارند طلسم ناکامی‌ها در اینچئون شکسته شود، پنج ملی‌پوش جودو برای نشان دادن شایستگی‌های خود به جنگ رقبا می‌روند.

ژیمناستیک
حسرت کسب یک مدال آسیایی به دل دوستداران ژیمناستیک مانده. خوشبختانه مسئولان ورزش با

اعزام ۵ ژیمناست آینده‌دار، فرصت حضور در المپیک آسیایی را از آنها نگرفتند. خناری‌نژاد با سابقه‌ترین نماینده ژیمناستیک ایران محسوب می‌شود.

تنیس روی میز
جنب نظر مثبت مسئولان کمیته و وزارت برای اعزام سه نماینده واقعاً کار دشواری بود. تنها مدال (برنز) تنیس روی میز ایران در بازی‌های آسیایی ۴۸ سال قبل به دست آمده و عالمان، نوروژی و شهبوساری با توجه به پیشرفت زیاد این رشته فرصت خوبی دارند تا تاریخ‌ساز شوند.

بدمینتون
دو نماینده بدمینتون بیشتر از آنکه به فکر کسب مدال باشند، می‌توانند به کسب تجربه و سرعت بخشیدن به روند پیشرفت رشته خود کمک کنند.

فوتبال
طبق آمار موجود، فوتبال یکی از پر افتخارترین تیم‌های اعزامی به بازی‌های آسیایی است. اما این مسئله مربوط به سال‌ها قبل است و این افتخارات را سال‌هاست که در فوتبال شاهد نبودیم و این بار هم نمی‌توان خیلی به تغییر رویه فوتبالیست‌ها در بازی‌های آسیایی اینچئون امیدوار بود. وقتی کار فوتبالیست‌ها با شکست سنگین برابر ویتنام آغاز شد. هر چند حضور وینگادا امیدهای زیادی را به وجود آورده بود اما گویی این بار هم باید قید مدال این رشته برطرف‌دار بزینیم!

کشتی
کشتی را بدون مدال نمی‌توان متصور شد. حتی در بدترین حالت هم شانس برای مدال‌های این رشته ورزشی وجود دارد. شانس‌ی که حالا با قهرمانی کشتی فرنگی در مسابقات جهانی بیشتر هم شده است.

پیش از این ایران در کشتی آزاد صاحب‌نام بود اما طی هفت، هشت سال اخیر و با حضور مریبانی چون بنا، در فرنگی بسیار قوی‌تر ظاهر می‌شود. البته این بدان معنا نیست که در آزاد حرفی برای گفتن نداشته باشد و سه، چهار مدال طلا حداقل چیزی است که برای کشتی آزاد تصور می‌شود اما در فرنگی، با وجود تمام مشکلات و معضلاتش همچنان موفق‌تر هستیم و امیدواری‌های بیشتری وجود دارد. هر چند که در فرنگی نگرانی چون سوربان هم اعزام می‌شوند!

دو و میدانی
دو و میدانی نیز با توجه به اینکه متشکل از چند رشته ورزشی انفرادی است، یکی از شانس‌های مدال کاروان ایران است خصوصاً که در این رشته ورزشکارانی چون احسان حدادی، سجاد مرادی، مریم توسی و لیلا رجیبی حضور دارند که هر کدام شانس کسب مدال برای کاروان ایران هستند و عملکردشان در دوره‌های گذشته نشان داده که حسابی که روی آنها باز می‌شود بیجا نیست حتی اگر رنگ مدال آنها طلایی نباشد.

وزنه‌برداری
یکی دیگر از شانس‌های مدال ایران از آن وزنه‌برداران کاروان است که همواره با کسب عنوان‌ها و مدال‌ها و حتی زدن رکوردهای جدید، باعث برافراشته شدن پرچم ایران بر سکوی‌های جهانی می‌شوند. وزنه‌برداران هم اگر چه طی چند ماه اخیر با مشکلات و معضلات زیادی دست و پنجه نرم کردند، مسائلی که حتی به ایجاد تغییرات در کادر فنی این تیم انجامید اما با این وجود از شانس‌های جدی کاروان ایران برای کسب مدال و جام بزرگ هم اگر دست‌خالی بازگرد

ده‌بندی نیز به سود ایران تمام خواهد شد.

دوچرخه‌سواری
در رشته دوچرخه‌سواری هم به رغم مشکلات و معضلات فدراسیون، با توجه به درخشش ملی‌پوشان این رشته در باشگاه‌های جهان و تورهای بین‌المللی آسیایی، امیدواری‌هایی برای کسب مدال وجود دارد. حتی اگر این مدال خوشرنگ‌ترین مدال نباشد. ضمن اینکه نمی‌توان از کسب تجربه حضور در این رقابت‌ها نیز به راحتی گذشت.

قایقرانی
تجربه‌نشان داده روی قایقرانی حساب چندانی نمی‌توان باز کرد، چراکه رشته‌های انفرادی و تیمی در قایقرانی تاکنون نتوانسته‌اند عنوان در خور توجهی کسب کنند و همیشه صدم ثانیه‌ای هم که شده کم آورده‌اند. در این رقابت‌ها هم اگر چه آرزو حکیمی، یکی از نفرات اعزامی به المپیک حضور دارد اما غیبت شادی، به چشم می‌آید. هر چند که شاید با حضور شادی هم نمی‌توانست انتظار مدالی را از این رشته آبی داشت.

بوکس
هر چند که نادواری‌ها همیشه یکی از موانع

«ترین»های ایران در بازی‌های آسیایی

اولین دوره بازی‌های آسیایی در سال ۱۹۵۱ و در دهلی نو

برگزار شد و با گذشت ۶۳ سال از آن مسابقات، آسیا تاکنون شاهد برگزاری ۱۶ دوره این بازی‌ها بوده است. هفدهمین دوره رقابت‌ها از روز جمعه شروع و تا ۱۲ مهرماه به میزبانی اینچئون گره جنوبی بر گزار می‌شود. کاروان‌های ورزشی ایران در طول ۱۶ دوره گذشته عملکرددهای متفاوتی داشته‌اند.

بهترین نتیجه ایران مربوط به بازی‌های سال ۱۹۷۴ به میزبانی تهران با کسب رتبه دوم و بدترین نتیجه به دست آمده نیز مربوط به بازی‌های سال ۲۰۰۲ به میزبانی پوسان می‌شود با کسب رتبه دهم.

اولین طلای بازی‌های آسیایی
در اولین دوره بازی‌های آسیایی کاروان کشورمان در وزنه‌برداری توانست اولین مدال طلای این رقابت‌ها را از آن خود کند. در کل وزنه‌برداران بهترین عملکرد را در اولین دوره بازی‌های آسیایی داشتند. از تیم ۱۱ نفره ایران ۱۰ نفر روی سکو رفتند و هفت مدال طلا و سه نقره به گردن آویختند. اولین مدال طلای ایران در تاریخ بازی‌های آسیایی را هم محمود نامجو، سه‌شنبه پانزدهم اسفند ۱۳۲۹ در دسته ۵۶ کیلوگرم به‌دست آورد.

کشتی: مدال آور ترین رشته در بازی‌های آسیایی
تیم ملی کشتی فرنگی و آزاد در ۱۳ دوره حضور در مسابقات آسیایی توانسته با کسب ۱۲۵ مدال عنوان مدال‌آورترین رشته ورزشی را در کشورمان به خود اختصاص دهد. این در حالی است که رشته‌های وزنه‌برداری و بوکس با ۷۷

داده‌اند. کاروان کشورمان در این ۱۳ دوره در مجموع ۴۳۸ مدال بازی‌های آسیایی را کسب کرده است. اولین بازی که تعداد مدال طلای ایران دو رقمی شد مربوط می‌شود به سال ۱۹۷۴ زمانی که بازی‌های آسیایی به میزبانی ایران در تهران برگزار شد که در آن دوره تعداد کاروان ایران از مرز ۳۰۰ ورزشکار گذشت و در نهایت هم کاروان ایران با کسب ۳۶ مدال طلا، ۲۹ نقره و ۱۷ برنز با مجموع ۸۱ مدال برای اولین بار پس از ژاپن در رده دوم جدول رده‌بندی مدال‌ها ایستاد. بازی‌های آسیایی ۱۹۷۴ تهران، نقطه عطفی در تاریخ کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس است؛ زیرا در این دوره، تیم‌های مثل کویت و بحرین، برای نخستین بار در مسابقات حضور یافتند تا رکورد تعداد کشورها نیز به عدد جالب ۲۵ برسد.

بهترین و بدترین دوره بازی‌های آسیایی ایران

کاروان ورزش ایران در بازی‌های آسیایی ۱۹۵۴ فیلیپین، ۱۹۶۲ اندونزی و ۱۹۷۸ تایلند شرکت نداشت. اما در دیگر بازی‌های برگزار شده همواره یکی از کشورهای شرکت‌کننده بود. کاروان ورزش کشورمان در سال ۱۹۷۴ و هفتمین دوره بازی‌های آسیایی که در تهران برگزار شد بهترین عملکرد ممکن را داشت. ایران در این دوره بازی‌ها ۳۶ مدال طلا، ۲۸ مدال نقره و ۱۷ مدال برنز گرفت و در رده دوم جدول رده‌بندی تیم‌های شرکت‌کننده قرار گرفت. بدترین عملکرد کاروان ورزش ایران هم هشت سال پیش و در بازی‌های آسیایی ۲۰۰۲ پوسان رقم خورد. ورزشکاران کشورمان در این دوره ۳۶ مدال گرفتند اما پایین‌تر از همیشه و در رده دهم جدول رده‌بندی قرار گرفتند. البته بعد از بازی‌های آسیایی تهران، بازی‌های آسیایی گوانگجو خاطر انگیزترین دوره برای کاروان ورزشی ایران بود. کسب ۲۰ مدال طلا و استادن در رده چهارم جدول مدالی بعد از ۲۴ سال، لیختند رضایت را به لب خیلی‌ها نشاناد. کاروان ایران برای اولین بار بعد از بازی‌های آسیایی تهران، جمع مدال‌های خود را به مرز ۵۹ رساند که در نوع خودش می‌نظر بود.

رکورددار مدال آوری در بازی‌های آسیایی
در ۱۳ دوره‌ای که ایران در بازی‌های آسیایی حضور داشته، ورزشکارانی بودند که بیشترین مدال را کسب کردند که در صدر آنها محمد نصیری ملقب به خروس طلایی در رشته وزنه‌برداری بود که در مجموع این بازی‌ها توانسته ۵ مدال طلا و نقره برای کشورمان به ارمان بیاورد. مسلم اسکندر در کشتی ۴۴ مدال طلا و رفسا سوخته‌سراینی نیز با کسب ۳ مدال طلا یک نفره از مدال‌آورترین ورزشکاران ایران در بازی‌های آسیایی به شمار می‌آیند.

یکی از مهم‌ترین مشکلات ورزش ایران در سال‌های گذشته، مشکلات مالی بود. بالا رفتن قیمت ارز و رکود اقتصادی سبب شد، ترکش‌های آن به ورزش هم برسد

از مدال‌آوران ایران در چهار سال گذشته اشاره کرد که ورزش برخی از سرمایه‌های را به خاطر بی‌تدبیری و برخی تصمیمات اشتباه از دست بدهد یا آنها را امروز در شرایطی ببیند که نتوان روی مدال آوری‌شان در اینچئون حساب باز کرد. البته در یک سال گذشته با برطرف شدن برخی مشکلات و حاشیه‌هایی که ورزش با آن روبه‌رو بوده، رشته‌های مختلف ورزشی روزهای آرام‌تری را داشته‌اند، با این حال نمی‌شود تاثیر از دست رفتن زمان و مشکلات که بعد از المپیک لندن به اوج رسید، نمونه‌ای از مصیبت‌هایی بود که حاشیه‌های زیادی را برای ورزش به وجود آورد. البته از سال گذشته با هم سوشدن وزارت و کمیته، اختلافات به صفر رسیده و این دو در تعامل کامل هستند اما حاشیه‌های مدیران سابق باعث شده بود تا ورزش ایران زمان زیادی را از دست بدهد. البته این مشکلات محدود به دعوای کمیته و وزارت نبود. برکناری رؤسای فدراسیون‌ها توسط وزیر سابق ورزش و همچنین بی‌رئیس ماندن فدراسیون‌ها در زمان طولانی سبب شد تا برخی تیم‌ها برای برنامه‌ریزی مسابقات آینده با مشکل مواجه شوند.

علاوه بر عوهای مدیریتی و مشکلات مالی که انرژی زیادی از ورزش ایران را در چهار سال گذشته گرفته، باید به افت برخی مدال‌آوران و ستاره‌های ورزشی را هم تحت تاثیر قراردادده تنها محدود ورزش و به حاشیه رفتن و خانه‌نشین شدن برخی

نقدی بر مشکلات ورزش ایران در راه آماده‌سازی برای بازی‌های آسیایی

به بی‌پولی و بالا رفتن قیمت ارز نبود. دعوای‌های مدیریتی بین وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک که بعد از المپیک لندن به اوج رسید، نمونه‌ای از مصیبت‌هایی بود که حاشیه‌های زیادی را برای ورزش به وجود آورد. البته از سال گذشته با هم سوشدن وزارت و کمیته، اختلافات به صفر رسیده و این دو در تعامل کامل هستند اما حاشیه‌های مدیران سابق باعث شده بود تا ورزش ایران زمان زیادی را از دست بدهد. البته این مشکلات محدود به دعوای کمیته و وزارت نبود. برکناری رؤسای فدراسیون‌ها توسط وزیر سابق ورزش و همچنین بی‌رئیس ماندن فدراسیون‌ها در زمان طولانی سبب شد تا برخی تیم‌ها برای برنامه‌ریزی مسابقات آینده با مشکل مواجه شوند.

علاوه بر عوهای مدیریتی و مشکلات مالی که انرژی زیادی از ورزش ایران را در چهار سال گذشته گرفته، باید به افت برخی مدال‌آوران و ستاره‌های ورزشی را هم تحت تاثیر قراردادده تنها محدود ورزش و به حاشیه رفتن و خانه‌نشین شدن برخی

بازی‌های آسیایی سعید احمدیان

این روزها تمام تمرکز ورزش ایران معطوف به بازی‌های آسیایی است. المپیک آسیایی که جمعه با روشن شدن شمعل آن به صورت رسمی آغاز می‌شود و با رقابت‌های کشورهای آسیایی در رشته‌های مختلف ورزشی، تمام نگاه‌ها در قاره کهن برای دو هفته معطوف به کره جنوبی به عنوان میزبان مسابقات می‌شود. کاروان ایران هم در حالی با ۲۷۶ ورزشکار در ۲۲ رشته ورزشی در این رقابت‌ها شرکت می‌کند که انتظارها از کاروان ایران با توجه به مقام چهارم در گوانگژو بالا رفته است. با این حال به نظر می‌رسد بر خلاف این انتظارات تکرار مقام چهارمی با توجه به مصائبی که ورزش ایران در چهار سال گذشته پشت سر گذاشته است، کاری سخت‌تر از قبل خواهد بود و کاروان اعزامی به اینچئون با کاروانی که سال ۲۰۱۰ به گوانگژو رفت شرایط متفاوتی دارد و می‌توان گفت قابل مقایسه نیست.

چهار سال پیش در حالی کاروان ورزش ایران در چین توانست بهترین نتیجه تاریخ حضور بازی‌های آسیایی را کسب کند که دغدغه‌ها و مشکلاتی را که ورزشکاران ایرانی در چهار سال گذشته با آن روبه‌رو بوده‌اند، نداشتند و در بهترین شرایط آماده حضور در گوانگژو شدند. بعد از چهارمی ایران در بازی‌های آسیایی، چیکیده آن کاروان در لندن هم توانست بهترین نتیجه ایران در تاریخ المپیک را بگیرد تا ورزش ایران سال‌های طولانی‌اش را تجربه کند. اما حالا دو سال بعد از المپیک لندن و چهار سال بعد از بازی‌های آسیایی گوانگژو، ورزش ایران در آستانه شروع بازی‌های آسیایی ۲۰۱۴ با آن روزها قابل مقایسه نیست و بیشتر رشته‌های ورزشی در سخت‌ترین شرایط آماده حضور در اینچئون شده‌اند. یکی از مهم‌ترین مشکلات ورزش ایران در سال‌های گذشته، مشکلات مالی بود. بالا رفتن قیمت ارز و

امان از بی‌پولی...!

رکود اقتصادی سبب شد، ترکش‌های آن به ورزش هم برسد و باعث شود تا اعزام تیم‌های ورزشی به مسابقات برون‌مرزی و ادامه همکاری با مربیان خارجی با مشکل جدی روبه‌رو شود. همین بود که باعث شد تا رشته‌های مختلف ورزشی در چهار سال گذشته اعزام‌های بین‌المللی کمتری داشته باشند و نتوانند تدارک مناسبی برای شرکت در بازی‌های آسیایی داشته باشند. با سه برابر شدن قیمت ارز، خیلی از رشته‌های ورزشی با مربیان خارجی قطع همکاری کردند و با مربیان داخلی به کارشان ادامه‌دهند.

البته این تنها بخشی از مشکلاتی بود که تیم‌های ورزشی در این چند سال با آن روبه‌رو بوده‌اند، علاوه بر نداشتن تدارک بین‌المللی کافی، در داخل کشور هم فدراسیون‌های ورزشی با مشکلات زیادی برای تأمین هزینه‌های اردوی مناسب حتی در داخل کشور روبه‌رو بودند، طوری که اردوهای آماده‌سازی تعدادی از تیم‌ها تنها در فاصله چند